

França: fora el decret de Macron!

written by Lluita Internacionalista | 29 de març de 2023

El 16 de març passat Macron va imposar per decret la reforma del Sistema de Pensions emparant-se en l'article 49.3 de l'última reforma constitucional. Aquest article permet a l'Executiu fer reformes al sistema sense necessitat de l'aprovació del Parlament. El rebuig es va expressar amb grans mobilitzacions al carrer, manifestacions de legisladors i sindicats. Reproduïm la nota del 15 de març per a *El Socialista* d'Argentina.

La mobilització realitzada el 7 de març va ser la sisena i més gran de les massives protestes contra la reforma de la llei de pensions que intenta aplicar el president Emmanuel Macron. El dissabte 11 hi va haver una altra marxa nacional. A més, diversos sectors claus van anunciar el començament de "vagues prorrogables" (és a dir, es mantindrien en vaga contínua decidida per assemblees). Tot i això, el Senat va aprovar la reforma i van anunciar que s'aprovaria al Parlament aquesta setmana.

La mobilització de dimarts 7 de març, convocada per vuit centrals sindicals, va ser de 1,28 milions de persones segons el Govern, i de 3,5 milions segons la central sindical CGT (700.000 només a París). És la protesta més gran en tres dècades. I és superior a la del 31 de gener, quan es van mobilitzar 2,8 milions de persones.

Al final de la jornada, el front sindical va demanar a Macron una reunió "urgent", perquè el seu "silenci ja no és possible". Però no només es va negar a la reunió, sinó que la proposta de llei va ser aprovada al Senat.

Diversos sectors clau, com les refineries, els ferrocarrils i el sector energètic, van acordar començar vagues prorrogables.

Les escombraries s'acumulaven als carrers de París i es van bloquejar els lliuraments de combustible de les refineries perquè aquestes continuaven amb les vagues contra la reforma de les jubilacions. També es va interrompre el subministrament elèctric i es va endarrerir el manteniment d'alguns reactors nuclears.

Una altra mostra de la voluntat des de les bases de radicalitzar les mesures és que es van organitzar piquets i bloquejos de carreteres a molts llocs del país.

Els sindicats també van recolzar les manifestacions convocades per dimecres 8 en motiu del Dia Internacional de la Dona, així com les de dijous 9 arrel d'una crida dels estudiants, que s'estan mobilitzant a tot França.

Ho intenten des de fa molts anys

La reforma de la llei de pensions no és només l'augment de l'edat de jubilació de 62 a 64 anys, sinó que canvia les condicions i exigeix un mínim de 43 anys d'aportacions en un moment en què cada cop més joves no tenen feines regulars. Dos de cada tres francesos, segons tots els sondejos, s'oposen a aquesta reforma.

L'atac al sistema de pensions és una exigència dels capitalistes francesos des de fa dècades abans de Macron. El primer intent seriós de la burgesia francesa de rebaixar les jubilacions va ser el 1995 amb l'infame "*Pla Juppé*", derrotat pel moviment de masses més important succeït a França des del maig de 1968.

L'actual president Macron també ho va intentar el 2019-2020, provocant l'onada de vagues més gran de les dues darreres dècades, incloent el moviment gairebé insurreccional de les "armilles grogues" i una vaga ferroviària de sis mesos de durada que van obligar el seu govern a retirar el pla de reforma de les pensions quan aquest ja havia estat aprovat pel Parlament.

Ara tot està pitjor amb la crisi capitalista

Tot i que Macron està més debilitat que el 2019, el capitalisme està més en crisi i pretenen que la crisi la paguin els treballadors. El compromís de Macron és augmentar o recuperar els guanys dels capitalistes francesos després de la pandèmia. Per això no es reuneix amb les direccions sindicals per a discutir cap modificació. La llei de pensions és una part. Però no només és la llei de pensions, també hi ha els salaris i les lleis laborals. D'aquí ve el descontentament de milions de persones.

I avui a França el Govern continua dient que aplicarà sí o sí la reforma de les pensions.

Pels treballadors, les pensions tampoc no són l'únic problema que empitjora la seva situació. La qüestió salarial davant els augments dels preus de l'energia i els aliments és també una reivindicació central, tot i que els dirigents burocràtics de les centrals sindicals no ho estan reivindicant amb l'argument que "la primera cosa" és que es retiri la reforma de les pensions.

És l'economia capitalista en conjunt, a França i al món, que està intentant fer pagar la seva pitjor crisi a les i els treballadors.

La necessitat d'un pla de lluita

Tot i que les vuit centrals sindicals s'han unit, a més del moviment estudiantil, les direccions sindicals burocràtiques segueixen sense aprofundir les mesures amb un pla de lluita, mentre intenten negociar amb Macron, que es nega públicament a tota negociació.

Això planteja també la necessitat que, a l'escalfor d'aquesta gran lluita, treballadors, treballadores i joves s'organitzin amb la perspectiva de conformar una alternativa socialista revolucionària per un canvi de fons que acabi amb aquest

desastre capitalista, per una alternativa política per acabar amb el Govern de Macron, cap a un govern del poble treballador.

És evident que, de forma immediata, per tal de derrotar el Govern i els seus plans, “el primer” és preparar un pla de lluita endurint qualitativament les mesures, com ho plantegen sectors de base amb les vagues (“reconduïbles”) que ja estan realitzant en el conjunt del país i també amb bloquejos. I per això cal incorporar el conjunt dels treballadors, treballadores i joves, amb les seves demandes, incloent-hi els salaris i plens drets laborals, per un pla econòmic del poble treballador.

Des de la UIT-CI donem tot el suport a aquesta grandiosa lluita del poble treballador francès.

Per Miguel Lamas, dirigent de la UIT-CI.

17/3/2023